

Demonstrative and Substitute Pronouns in the Poems of Female Sangam Poets

Dr. R. Hemalatha

Assistant Professor,

Department of Tamil B.S. Abdur Rahman Crescent Institute of Science & Technology, Vandalur, Chennai – 600 048

hemakums2013@gmail.com

Abstract: Sangam literature stands out for its unique traditions and rich cultural identity. One of its most striking features is its sophisticated and structured use of language. Rooted in an intellectually vibrant society, this body of work also gave rise to remarkable women poets who played a vital role in shaping its legacy. These women channeled both their inner feelings and the world around them into poetry that was anything but superficial. Their verses reflect not only emotional depth but also sharp intellect and a deep moral and social awareness. Their mastery of language was extraordinary. Whether through sound, word choice, sentence structure, or the ideas they conveyed, their work radiated clarity, elegance, and meaning. What truly set these women apart was their command of linguistic expression. They skillfully used demonstrative and referential terms to articulate both personal and social experiences, weaving them seamlessly into elements such as the poem's theme, the voice of the poet, the landscape (thinai), and the mode of expression (koottru). This essay explores the linguistic brilliance and expressive power of the women poets of the Sangam era, shedding light on how they made language their own.

Key Words: Sangam Literature, Women poets, Linguistic Style, Demonstrative, Pronoun, Language Skill, Similarity, Difference

சங்கப்பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் சுட்டு மற்றும் பதிலிடு பெயர்கள்

முனைவர் இர. ஹேமலதா

தமிழ்த்துறை

பி.எஸ். அப்துர் ரஹ்மான் கிரசண்ட் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப நிறுவனம், வண்டலூர்,
சென்னை – 600 048

hemakums2013@gmail.com

Abstract: சங்க இலக்கியங்கள் என்பவை தனக்கென தனித்த மரபுகளையும் பண்புகளையும் கொண்டவை. குறிப்பாக அதன் மொழிநடை கூறுகளை நோக்கின், செம்மையான உறுதியான மொழிக்கட்டமைப்பினைக் கொண்டதாக அமையப் பெற்றவை. கல்வியறிவு நிறைந்த சமூகப் பின்னணியில் தோன்றிய இலக்கியங்களாதலின் பெண்களும் கவிதைப் புனைவதில் ஆற்றல் கொண்டவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். ஆகையால் அவர்களது அக மற்றும் புற உணர்வுகளைக் கவிதைகளாக வடித்தனர். அவை வெற்றுக் கவிதைகளாக அல்லாமல் கூரிய அறிவுடைய நுட்பமான உணர்வுகள் கொண்ட சமூக அக்கறையுடன் அறம் சார்ந்து எழுதப்பட்ட ஒவியங்களாக விளங்கின. அவர்களது மொழியாற்றலானது அளவிட முடியாத நிலையில் இருந்தது. ஒலிக்கூறுகளாயினும் சொல்லாட்சியாயினும் தொடரமைப்பாயினும் கூற வரும் கருத்தாகினும் மேன்மையும் பொருத்தமும் சிறப்பும் கொண்டிருந்தன. தம் மொழிநடையில் சொல்லாட்சிகளைக் கையாள்வதில் சங்கப் பெண் பெண்பாற்புலவர்கள் தனித்து விளங்கினர். அவ்வகையில் சுட்டுப்பெயர்களையும் பதிலிடு பெயர்களையும் அக நிலையிலும் புற நிலையிலும் நூல், புலவர், திணை, கூற்று ஆகிய நிலைகளில் தமக்குள் ஒத்தும் வேறுபட்டும் கையாண்டிருக்கின்றனர். இத்தகையச் சொற்களைக் கையாள்வதன் வழி, சங்கப் பெண்பாற்புலவர்களின் மொழிநடை ஆளுமையினை வெளிக்கொணர்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

குறிப்பு சொற்கள் : சங்க இலக்கியம், பெண்பாற் புலவர்கள், மொழிநடை, சுட்டுப்பெயர்கள், பதிலிடு பெயர்கள், மொழி ஆளுமை, ஒற்றுமை, வேற்றுமை

முன்னுரை:

சங்க இலக்கியங்கள் தனித்த மொழிநடைப் பண்புகளைக் கொண்டவை. பாடுபொருளும் உணர்த்தும் திறனும் சங்க இலக்கிய மொழி அமைப்பில் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. சங்கப் பனுவல்கள் ஒலி நயத்திற்கும் பொருள் செறிவிற்கும் முதன்மையான இடத்தைத் தந்து அமைந்தவை. ஆசிரியம், வெண்பா, கலி, வஞ்சி என்ற பா அமைப்பினைக் கொண்டவை. மொழி அமைப்பானது அகம், புறம் என்ற இரு நிலையில் வேறுபட்ட வடிவில் செயலாற்றுபவை. திணை மரபில் மொழியப்பட்டவை. சங்க இலக்கிய மொழி வழிச் செயலானது நாடகத் தன்மைக் கொண்ட கூற்று நிலையில் இயங்குபவை. தொன்மையும் செம்மையும் கொண்ட மொழிக் கூறுகளைக் கொண்டவை. சங்க மொழியானது பண்பாட்டுக் கூறுகளை வெளிப்படுத்தி அமைந்தவை. நாட்டுப்புற மொழிக்கூறுகளை உடையவை. அறமும் மறமும் கொண்ட மொழிப்பனுவல்.

இத்தகைய சங்க இலக்கியங்களில் பெண்பாற் புலவர்களின் மொழிநடையானது சிறப்பான நிலையில் அமையப்பெற்றவை. அகநானூறு, புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, குறுந்தொகை, நற்றிணை ஆகிய ஐந்து நூல்களின் வாயிலாக சங்கப் பெண்பாற்புலவர்கள் கையாண்ட சுட்டு மற்றும் பதிலிடு பெயர்கள் ஆராயப்படுகிறது. கலித்தொகை, பரிபாடல், ஐங்குறுநூறு ஆகிய நூல்களில் பெண்பாற்புலவர்களின் பாடல்கள் இடம்பெற்றவில்லை. திணை, துறை, கூற்று, நூல், புலவர் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அவர்களது மொழிநடை வேறுபட வாய்ப்புள்ளமையால் இப்பெயர்களை அவர்கள் கையாள்வதன் வழி அவர்களது மொழியாற்றலை வெளிக்கொணரும் முயற்சியாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

சுட்டுப்பெயர்

ஒருகுறிப்பிட்ட பொருளையோ, மனிதரையோ சுட்டிக்காட்டும் பொருளில் வரும் பெயர்க்கு சுட்டு என்று பெயர். உயிரெழுத்துக்களான அ, இ, உ ஆகியவையே சுட்டெழுத்துகளுக்கு உரியவையாகும். இச்சுட்டுப்பெயர்கள் இருவகைப்படும். அவை அகச்சுட்டு (அவன், இவன், உவன்), புறச்சுட்டு (அம்மனிதன், இம்மனிதன், உம்மனிதன்) என்பனவாகும். அகரச் சுட்டுப்பெயர்கள் கண்களுக்குப் புலப்படாத சேய்மையையும் இகரச் சுட்டுப் பெயர்கள் அண்மையில் உள்ளவற்றையும் உகரச் சுட்டுப்பெயர்கள் சேய்மைக்கும் அண்மைக்கும் இடைப்பட்ட கண்களுக்குப் புலப்படுகின்றவற்றையும் சுட்டுவனவாகும். பதிலிடு பெயர்களின் இரண்டாம் வடிவம் சுட்டு என்பர். சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களது பாடல்களில் உகரச் சுட்டுகள் காணப்படவில்லை.

சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் மொத்தம் 119 சுட்டுப்பெயர்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. 30 பெண்பாற் புலவர்களுள் 16 பெண்பாற் புலவர்களே இச்சுட்டுப் பெயர்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அகப்பாடல்களை விட புறப்பாடல்களிலேயே இச்சுட்டுப் பெயர்கள் மிகுதியாக அமைந்துள்ளன. புறநானூற்றில் 56 சுட்டுப்பெயர்களும் பதிற்றுப்பத்தில் 5 சுட்டுப்பெயர்களும் அகநானூற்றில் 18 சுட்டுப்பெயர்களும் குறுந்தொகையில் 28 சுட்டுப்பெயர்களும் நற்றிணையில் 12 சுட்டுப்பெயர்களும் காணப்படுகின்றன.

சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் அவண், அவன், அவர், அது, அவை, அவ், அற்றை, அஃது, இற்றை, இஃது, இவள், ஈங்கு ஆகிய சுட்டுப்பெயர்கள் அமைந்து காணப்படுகின்றன. சுட்டுப் பெயர்கள், ஒளவையாரது பாடல்களிலேயே மிகுந்து காணப்படுகின்றன. அகப்பாடல்களைவிட புறப்பாடல்களிலேயே அதிகமாக இடம்பெற்றுள்ளன. 32 சுட்டுப் பெயர்களை இவர் கையாண்டுள்ளார். அவர் இயற்றிய அகநானூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, புறநானூறு ஆகிய அனைத்துப் பாடல்களிலும் இச்சுட்டுப் பெயர்களைக்

கையாண்டுள்ளார். புறப்பாடல்களில் அதியமானின் புகழையும் வீரத்தையும் கொடைச் சிறப்பினையும் கூறுவதற்காக அவன், இவன் ஆகிய சுட்டுப்பெயர்களையும் அவர், இவர் ஆகிய சுட்டுப்பெயர்களை அதியமானின் நாட்டுவளத்தையும் அதியனின் அன்பையும் சுட்டுவதற்காகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். புறப்பாடலான 97வது பாடலில் மட்டும் 6 சுட்டுப்பெயர்களைத் தொடர்ந்து கையாண்டுள்ளார்.

(எ.கா.)

அவர் (97:4)

அவர் (97:8)

அவன் (97:14)

ஆயிடை (97:17)

அவர் (97:19)

அஃது (97:25)

மேற்கூட்டப்பெற்ற அனைத்து சுட்டுப்பெயர்களும் அதியமானின் புகழையும் வீரத்தையும் நாட்டின் பெருமையையும் சுட்டுவதற்காகவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

புலவர்கள்	அகநானூறு	குறுந்தொகை	நற்றிணை	பதிற்றுப்பத்து	புறநானூறு
அஞ்சில் அஞ்சியார்			இ 190);12(		
ஒக்கூர் மாசாத்தி	ஆங்கண் (384:6)	இவண்(126:2) ஆங்கு(139:4)			இவள்(279:1) இவள்(279:3) இவள்(279:5)
ஒளவையார்	அவர்(303:19)	அவர்(23:4) அவர்(43:2) அஃது(80:3) அஃது(80:3) இஃது(158:6) இவர்(364:8)	இவண்(129:3) அதன்(129:6) அஃது(295:3) அதன்(371:7)		அது(89:9) அவர்(93:6) அதன்(94:3) இவ்(95:1) அவ்(95:3,3) அவன்(96:9) அவர்(97:4) அவர்(97:8) அவர்(97:19) அவன்(97:14) ஆயிடை(97:17) அஃது(97:25) அவர்(98:20) இவண்(99:2) இவன்(100:9) அது(101:8) அவன்(101:10) அவனது (102:4) அவன்(103:12) அவ்(187:4) இப்(206:4)

					அத்திசை (206:13) அவன்(235:14) இது(269:7) இ(269:12) இவன் (290:1,3,6) அதன்(315:5) இது(367:14) அது(390:11) இவண் (392:21)
கழார்க்கீரன் எயிற்றியார்	இது(217:13) இவர்(294:6) இ(294:14)				
காக்கைப்பாடினி நச்செள்ளையார்				ஆயிடை (51:15) அது (52:25) இவண் (54:10) அவன் (56:3) ஆங்கண் (56:1)	
காவற்பெண்டு					இது(86:5)
குறமகள் இளவெயினி					அது(157:1)
நக்கண்ணையார்					அவை(83:3) இ(83:6) ஆங்கண் (84:4) இது (85:1) அவன்(85:8)
நன்னாகையார்		ஈங்கு(172:3) அ(180:6) ஈங்கு(192:1) இவர்(287:5)			
நெடும்பல்லியத்தை		இவள்(178:3)			
பாரிமகளிர்					அற்றை (112:1) அவ்(112:1) இற்றை (112:3) இவ்(112:3)
பூங்கணுத்திரையார்		இது(171:4)			
போந்தைப் பசலையார்	இ(110:12) அவன்(110:14))				
மாறோகத்து நப்பசலையார்					அதன்(126:13) அவ்வழி (126:15)

					ஆங்கண் (174:10) அக்குடை (174:14) இவண்(280:10) அதன்(280:15) அ(383:12) அவ்வழி (383:16) அது(383:23)
வெண்பூதியார்		அஃது(97:2) அஃது(97:2) இ(174:5) அவர்(219:1) ஆங்கண் (219:4) ஈங்கு(219:4)			
வெண்மணிப்பூதியார்		இது(299:1) அவன்(299:5) அவன்(299:6)			
வெள்ளிவீதியார்		ஆயிடை(362:6) இப்பொழுது (362:10)	இவ்(44:4) இந்(58:6) ஆங்கண் (146:5) அவை(146:5)	அவர்(70:5) ஆங்கண்(70:7) இ(348:9)	
வெறிபாடியகாமக் கண்ணியார்	இது(22:4) இவள்(22:6) அது(22:7) அவர்(98:2) அது(98:10) இ(98:24) அஃது(98:25) அதன்(98:30)				இவர்(302:10)

இதே போன்று ஒரே பாடலில் தொடர்ந்து சுட்டுப்பெயர்களைப் பயன்படுத்துவதில் வெறிபாடிய காமக்கண்ணியாரும் குறிப்பிடத்தக்கவராவார். தமது அகப்பாடலான அகநானூறு 98-ஆவது பாடலுள் 5 சுட்டுப் பெயர்களைக் கையாண்டுள்ளார்.

(எ.கா.)

அவர் (98 : 2)

அது (98 : 10)

இம் (98 : 24)

அஃது (98 : 25)

அதன் (98 : 30)

தோழி கூற்றில் அமைந்த குறிஞ்சித் திணைப் பாடலான இப்பாடலில் சுட்டுப்பெயர் தலைவனது இயல்பையும் தலைவியின் மனநிலையையும் சுட்டுவதற்காக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள சுட்டுப் பெயர்கள் கீழ்க்காணும் அட்டவணையில் விரிவாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

**சுட்டு
அட்டவணை**

பதிலிடுபெயர்

பெயர்ச்சொல்லுக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தப்படும் இன்னொரு பெயர் பதிலிடு பெயராகும். இப்பதிலிடுபெயர்கள் சங்க இலக்கியங்களில் ஏராளமாக இடம்பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களது பாடல்களில் மொத்தம் 267 பதிலிடுபெயர்கள் காணப்படுகின்றன. அவர்களுள் ஒளவையாரே மிகுதியான பதிலிடுபெயர்களைக் கையாண்டுள்ளார். 267 பதிலிடுபெயர்களுள் 111 பதிலிடுபெயர்களை ஒளவையார் மட்டுமே பயன்படுத்தியுள்ளார். சங்கப் பெண்பாற்புலவர்களில் இவரே அதிகப் பாடல் புனைந்துள்ளமை இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். அகப்பாடல்களை விடவும் புறப்பாடல்களிலேயே பதிலிடுபெயர்கள் மிகுந்துள்ளன. பதிற்றுப்பத்திலும் காக்கைப் பாடினியார் 25 பதிலிடுபெயர்களைக் கையாண்டுள்ளார். அகப்பாடல்களைக் காணும்போது குறுந்தொகையில் ஒளவையாரும் கழார்க்கீரன் எயிற்றியார் நற்றிணையிலும், வெள்ளிவீதியார் அகநானூறு மற்றும் குறுந்தொகையிலும் அதிகமான பதிலிடு பெயர்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களது பாடல்களில் தாம், தான், நீ, யான், என், எம், எனக்கு, எமக்கு, நாம், யாம், நும் போன்ற பதிலிடுபெயர்கள் காணப்படுகின்றன. புறப்பாடல்களில் வாகை மற்றும் பாடாண் திணைகளிலும் அகப்பாடல்களில் பாலைத் திணை மற்றும் தலைவி கூற்றிலும் பதிலிடுபெயர்கள் மிகுந்துள்ளன.

பல பெண்பாற் புலவர்கள் ஒரே பாடல்களில் பல பதிலிடுபெயர்களை மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அவருள் ஒளவையார் தனியிடம் பெற்று விளங்குகிறார்.

(எ.கா.)

நம் (நற்.129 : 3)

தாம் (நற்.129 : 4)

நம் (129 : 5)

நாம் (129 : 6)

அகப்பாடல்கள் - திணை

அட்டவணை

வ. எண்	நூல்	குறிஞ்சி	முல்லை	மருதம்	நெய்தல்	பாலை
1	அகம்	12	6	-	11	14
2	குறு.	10	4	24	16	12
3	நற்.	9	1	3	10	6

அகப்பாடல்கள் - கூற்று

அட்டவணை

வ. எண்	நூல்	தலைவன்	தலைவி	தோழி	செவிலி	கரத்தை	உழையர்
1	அகம்	22	17	-	-	-	3
2	குறு.	3	43	17	-	3	-
3	நற்.	3	18	8	-	-	-

புறப்பாடல்கள் - திணை

அட்டவணை

வ. எண்	நூல்	பாடாண்	வாகை	பொதுவியல்	தும்பை	கரந்தை	வெட்சி	கைக்கிளை	நொச்சி
1	புறம்	42	21	15	11	4	-	10	-
2	பதி.ப.	25	-	-	-	-	-	-	-

போந்தைப் பசலையார் அகநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றனுள் 9 பதிலிடுப் பெயர்களைக் கையாண்டுள்ளார். அவற்றுள் ஒன்றனைத் தவிரபிற 8 பதிலிகளும் தன்னைச் சுட்டுவதாக அமைந்த நெய்தல் திணை தோழி கூற்று பாடலைச் சார்ந்ததாகும்.

(எ.கா.)

நினக்கு (அகம். 110:5)

யாம் (அகம். 110:8)

யான் (அகம். 110:12)

என் (அகம். 110:21)

யான் (அகம். 110:22)

யாம் (அகம். 110:23)

தான் (அகம். 110:24)

தன் (அகம். 110:24)

என் (அகம். 110:25)

வெள்ளிவீதியாரும் குறுந்தொகைப் பாடல் ஒன்றனுள் 6 பதிலிடுபெயர்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். 6 அடிகளுள் 6 பதிலிடுபெயர்கள் இடம்பெற்றுள்ளமை இவரது தனி நடையியல் பண்பைச் சுட்டுகிறது.

(எ.கா.)

யாம் (குறு. 169:2)

நும் (குறு. 169:3)

எமக்கு (குறு. 169:5)

நும் (குறு. 169:6)

எம் (குறு. 169:6)

எம் (குறு. 169:6)

பதிற்றுப்பத்தில் காக்கைப்பாடியாரும் ஒரேபாடலுள் பல பதிலிடுபெயர்களை அமைத்துள்ளார். அவை அனைத்தும் முன்னிலை ஒருமையைச் சுட்டுவதாகவே விளங்குகின்றன.

சான்று :

நின் (பதி. 52:10)

நீ (பதி. 52:16)

நின் (பதி. 52:22)

நீ (பதி. 52:24)

நீ (பதி. 52:26)

நின் (பதி. 52:28)

இத்தகைய பதிலிடுபெயர்கள் சுட்டு, வினா போன்றவற்றுள்ளும் இடம் பெறுவனவாகும். அவை உயர்திணை, அஃறிணை ஆகியவற்றை உணர்த்தியும் ஐம்பால், மூவிடங்களையும் சுட்டி அமைவன.

முடிவுரை

சங்கப் பெண்பாற் புலவர்கள் பல்வேறு காலப்பகுதியில் பல்வேறு நிலத்தினை மரபுகள் சார்ந்து இலக்கிய ஆக்கங்களைச் செய்தவர்கள். அகம் - புறம் என்ற இரு நிலையில் பல்வேறு பாடல்களை இயற்றியவர்கள். இப்பெண்பாற்புலவர்களிடையே ஒரு பொதுவான மொழிநடைப் பண்பு காணப்படுகின்றது. நூல், திணை, துறை, கூற்று ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வேறுபட்டு அமையவும் இடமுண்டு. அகநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை, புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து ஆகிய நூல்களில் மட்டுமே இவர்களது பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளமையால் அவற்றில் உள்ள மொழிக்கட்டமைப்பில் சுட்டு மற்றும் பதிலிடு பெயர்களின் இயக்கத்தினை, அமைப்பினை பாடுபொருள் சார்ந்தும் மாந்தர்கள் சார்ந்தும் இக்கட்டுரை ஆராய முற்பட்டுள்ளது. இவ்வாறாக, சொற்களை பெண்பாற் புலவர்கள் எங்கு, எச்சுழலில் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதையும் மொழி ஆளுமையில் அவர்கள் நுண்தேர்ச்சி பெற்றிருந்த பாங்கினையும் இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. அகத்தியலிங்கம், ச. தமிழ்மொழி அமைப்பியல் மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், (2011)
2. அம்மன்கிளி முருகதாஸ், சங்கக்கவிதையாக்கம் மரபும் மாற்றமும், குமரன் புத்தக இல்லம், சென்னை, (1999).
3. சசீலா மு., பழந்தமிழில் பதிலிடு பெயர்கள், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்-613005 (2007)
4. நும்மான் எம். ஏ மொழியும் இலக்கியமும், காலச்சுவடு பதிப்பகம், சென்னை, (2006).
5. ரேணுகா தேவி வீ, சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் , உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, (2012).
6. வீரப்பன் பா, சங்க இலக்கிய நடை, பூவழிகி பதிப்பகம், சென்னை, (2010)

REFERENCES:

1. Agatthiyalingam, S. Tamil Language Structure, Meiyappan Publishing House, Chidambaram, (2011)
2. Ammankili Murugadoss, Sangaka Vidhaiyakkam Varanasiyam Mataram, Kumaran Bookstore, Chennai, (1999).
3. Susheela M., Alternative Names in Old Tamil, Tamil University, Thanjavur-613005 (2007)
4. Numman M. A Language and Literature, Kalachuvadu Publishing House, Chennai, (2006).
5. Renuka Devi V, Sangam Women Poets, World Tamil Research Institute, Chennai, (2012).
6. Veerappan P., Sangam Literary Style, Poovazhagi Publishing House, Chennai, (2010).

Copyright (c) Author

Creative Commons License This work is licensed under a **Creative Commons Attribution 4.0 International License**.